

CLAVEROL

CLAVEROL

Poble i antic municipi del Pallars Jussà, a l'esquerra de la Noguera Pallaresa. El lloc més conegut és el *Pont de Claverol*, sota el poblet, punt decisiu en l'ofici multiseccular dels raiers.

DOC. ANT. *Claverol* a. 903 (Moreau, III, 181); *Claverolo* fi S. x (Abadal, *Pallars i Rib.*, 320); *Claverol* a. 1156 (Moreau, LXVIII, 29); *Claverola* a. 1359 (CoDoACA XII, 78); *Serra de Claverol* a. 1408 (Miret, *TemplH*, 452).

ETIM. El *Pont de Claverol* era l'indret on es clavaven i desclavaven els rais, i des d'allà enviaven els troncs ja per via terrestre. Aquesta dada fa pensar en un derivat del llatí *CLAVARE* 'clavar': < (*pont*) **claver*, és a dir, el pont de 'clavar i desclavar els rais'. *Claverol* degué pendre nom del paratge més conegut dins el terme. J. F. C.

CLEDES

Paratge, salt d'aigua i gorga de la Garona en el terme de Bossost (Vall d'Aran), on s'ha construït una central elèctrica.

PRON. MOD.: *klédés*, oït allí per JCor.

ETIM. *Cleda* és un antic mot aranès, avui en desús, de sentit anàleg al del cat. *cleda* 'tanca feta amb vares o barrots vegetals, d'ús pastoral sobretot': del cèltic *KLETA* (cf. *DECat* II, 751b9-10; *PVArGc*, 401b4-14). J. F. C.

CLENXA

Clenxa de les Moles, a la Serra de Cardó (Baix Ebre). És la carena que puja des de la banda del Perrelló al trifini amb Tivenys i Tortosa. I altres carenes. Variants *crenxa*, *grintxa* amb el mateix sentit, sobretot al Baix Ebre, Pallars i Ribagorça.

És el mateix mot que *clenxa* 'separació en el pentinat', deriv. d'un verb *clenxar* 'marcar' una partió, probablement sorotàptic **CLENTICARE* (cf. *DECat* II, 753 a41-756a47). J. F. C.

CLIMENÇ

Sant Climenç, agregat de l'ajuntament de Pinell de Solsonès.

PRON. MOD.: *saŋ kliméns*, oït a Cardona per Casacuberta.

DOC. ANT. *Castell de Sen Climens* a. 1359 (CoDoACA XII, 58).

La Torre de Sant Climenç, gran masia amb una església contigua entre Sallent i Aravell (Alt Urgell).

PRON. MOD.: *saŋ kliméns*, oït allí per JCor.

ETIM. Del NP *CLEMENTIUS* (cf. *DECat* II, 753a3-37). J. F. C.

CLOCALOU

Agregat de l'ajuntament de Vall de Bianya (Garrotxa).

PRON. MOD.: *klókalóu*, oït a Bianya per Casac.

ETIM. Compost del verb *clocar* o *cloquejar* 'cantar fent cloc-cloc les lloques o les gallines que han post' + *l'ou*. NL ben escaient a una terra de molt d'aviram

(cf. *DECat* v, 241a33-38). J. F. C.

CLOP

Serra de Clop, partida antiga del terme de Pampe (Solsonès), documentada l'any 1071 (en un document llegit per JCor. a l'Arxiu de Solsona).

HOMÒNIMS I DERIVATS. *Los Clops*, partida de Talarn (Pallars Jussà) (xviii, 97).

Els Clope(r)s, gran i antic mas del terme de Sant Hilari Sacalm. Ja es troba documentat l'any 1377: *Clopés* (Carreras Candi, *St. Hilari*, 34) i *Mas Clopés* a. 1522 (Carreras Candi, *Mi. Hi. Ca.* I, 131). Cor. anotà que no hi havia cap claper de rocs a prop, però sí que a sota mateix del mas hi havia una grossa arbreda de pollancre.

ETIM. *Clop* és la forma que revesteix a l'Alt Pallars i el Comenge (incloent la Vall d'Aran) el mot preromà que ha donat el cat. *poll* 'pollancre', veg. *DECat* vi, 655a49-b20; *PVArGc*, 401b53-402a7. J. F. C.

Clonc, V. *Conca*

CLOQUER

Clocario, nom antic documentat en el terme de Vic l'any 1242 (CCandi, *Mi. Hi. Ca.* II, 420); cf. «Cançó dictada / ans que peira pausada / fos e-l cloquer de Vic» (Guerau de Cabrera).

DERIV. I PARÒNIMS. *Cloquell*, partida de Vilamarí (prop de Banyoles) (xlv, 11).

Coquells, agregat de Vilanant (Alt Empordà).

Corquell, caleta del terme de Port de la Selva (xlv, 134).

ETIM. Sembla que tot el conjunt de NLL i NP que hem reunit aquí poden venir de *cloquer* 'campanar' o d'un **cloquerell* 'campanaret' > **clocrell* amb la *l* dissimilada o transposada (cf. *DECat* II, 764a11-765a30).

De *cloquer* potser també *la Clauquerença* [< *Cloquerença*], partida antiga que apareix en el Capbreu de Cotlliure de 1922, suposant una ultracorrecció rossellonesa a la manera de *lauc* per *lloc* (cf. *VidesR.*, vol. gramatical). J. F. C.

CLOSA

La Closa, partideta de Glorianes (Conflent) (xxvi, 180.17).

La Closa, mas del terme de Castell de l'Areny (Berguedà) (xxxviii, 129.14).

Roca i Font de la Closa, partida de Saldes (Berguedà) (xxxviii, 73.17, 21).

La Closa, una placeta del poble de Sant Boi de Lluçanès (Osona) (xlvi, 154.40).

La Closa, sengles partides de Vilabella (Alt Cp. Tarragona), Petrés i Borriana (xlvi, 28.2; xxx, 44.5; xxix, 146.24).

La Closa i Séquia de la Closa, a Benavites (Camp de Morvedre) (xxx, 10.2).

Camí la Closa, pda. de Borriana (Pna. Cast.) (xxix, 146.24).

Molí de la Closa, antic molí del terme de Patraix